

Ese de două ori în septembra: Joi-a si Domine'a; era cindu va pretinde importanta materielor, va fi de trei său de patru ori în septembra.

Pretiul de prenumeratiune, pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumatate de anu	4 fl. v. a.
" patraru	2 fl. v. a.
pentru Romania si strainatate:	
" anu intregu	12 fl. v. a.
" diumatate de anu	6 fl. v. a.

ALBINA.

Budapest in 12 nov. n. 1874.

Actul alegerii de archiepiscopu si metropolitu romanu gr. or. nu este inca deslegatu la prénaltulu locu. Intardarea se splica prin absentia monarchului, carele de domineca incóci petrece in Boemia pentru veneratòria.

Ce e dreptu, in ultimele dile ale septemaniei espirate, MSa se afla aici; dar ministeriu regiu ungurescu — de buna séma prin informatiuni rele, si optite de cătra reuvoirori, atâtua va fi fost de sedusu, in cătu in pripa nu potea sè-si ipsedie votulu de propunere catra monarchulu. Astfelui s'au escatu faimile de greutati si dificultari. Astadi insa credemu, cù naltulu guvern a ajunsu a se orienta pe deplinu si — nu ne indoim, că — la inceputulu septemani viitorie caus'a are sè se deslege conformu legii si dreptatii. MSa se astépta pe luni aici, si propunerea are sè i se faca in data! Noi nu vom lipsi, a aduce numai de cătu scirea positiva la cunoscientia publicului nostru, care — scim cù o astépta că nerabdare.

Urmandu prénalt'a intarire a alegerii, dupa precedentele de anu, va ave sè urme mai nainte de tòte — depunerea juramentului de fidelitate in manele Domnitorului, apoi va poté sè fie vorba de intrunirea congresului pentru instatiune si pentru pertractarea celor necesari in sesiune ordinaria. Fana atuncia au sè-si caute de lucru comisiunile esmise si sè prepare tòte — astfelui, incàtua forta mai de parte impededare sè-se pòta termina in celu mai scurtu timpu cele urginti, ér celealte sè se amene pentru alta ocasiune mai potrivita.

Noi tienendu contu de marele interesual momentului, am luat despusetiunile necesari, ca pe septeman'a viitorie pentru oricare diua sè simu in stare a edá fòi'a, spre a informa despre cele urginti — atâtua pre publiculu nostru, cătu si mai vertosu pre domnii deputati congresuali, ce se afia re-intorsi pe la casele loru. —

Déca diaristec'a d'unu timpu incóci s'a ocupatu cam multu de ale nòstre alegeri, alegeri pentru congresu si — alegere de metropolitu; — apoi acum ér mai vertosu de alegeri se occupa. Se mai intemplara alegeri suplenitorie in France, pentru adunarea nationale de Versalia; s'au intemplatu si inca mai decurgu alegerile ordenari in Italia, pentru parlamentulu de Roma; si in fine tocmai decursera alegerile pentru Congresulu Republicei nord-americane; — tòte d'o importantia enorme, de cari deci — lumea intrégia se interesédia.

In Francia dintre trei alegeri, două esita republicane, un'a — bonapartista. Prin acésta de nou se dovedesce, că — in Francia de astadi, mereu remanu aceste două partite, de cari se interesédia opiniunea publica, si — propoziția ce se constata d'unu anu in căci e, că — cam totu la 3—4 republicani vine unu bonapartistu. Va sè dica: cestiunea si lupt'a totu mai chiar se desvolta intr' acolo, că — ore fi va Republica sè Imperiu? —

In Italia abia cevasi peste diumatate este cunoscutu resultatulu alegerilor si — intre cei alesi majoritatea impare a fi guvernamental; dar opusetiunea democraticea inca este considerabil. —

In America de nordu, precum ni spune telegrafulu submarinu, partit'a democraticea, carea in acea tiéra este a Sudului, a fostilor tienatori de sclavi, si apoi secessionisti, dupa o lupta de 12 ani, de candu fu trantita la pamantul cu arm'a, estu-timpu devinu superiore,

ére coa republicana in minoritate. Diferintia sè fie — nu numai de căte-va pucino voturi.

Tòte aceste intempleri sunt de influinta pentru directiunea ce are sè o ie desvoltarea tierelor si poporilor, si a genului omescu peste totu, si — de aceea noi le notam pe scurtu. —

Cu privintia la Spania, ieri si alalta-ieri telegrafulu din multe parti aduse interesante scire, cumca *Don Carlos*, regele bandelor de lotri, ce de duoi ani jafuesc acea tiéra, ar fi fost alungatu — si apoi internat in Francia; dar scirile mai nòue nega intemplarea, spunendu că acelu rege tematoriu de Ddieu si degradatoriu de umanitate, se afia totu pre pamentul nefericitei Spanie, in medilocalu bandelor sale. —

Dist'a Ungariei — lucra in comisiuni, mai vertosu in ea pentru dàurile nòue si cea pentru bugetu. Sunt pré memorabili lucrările acestoru comisiuni, si ne vom occupa de ele la rondulu nostru; ér pana atunci amintim atât'a, că planurile dlui *Ghizy* dia de dia intempina cea mai agera critica si chiar returnari totali, incàtua incepe a se lati credint'a, că are sè urme o criza in ministeriu, — de nu mai reu. —

Cas'a representativa, precum se suna, nu va tiené siedintie meritoriali inca doua septemane. —

Din cari consideratiuni, si prin ce midilocire se alése metropolitu, parintele Ioane Popasu?

S'a latitu prin unele persoane si, — si — se sustiene prin unii aderintiai acelora — faim'a, că alegerea din Sibiu, dela 1. nov. n. prin naltulu guvernui magiaru n'r fi sè se recomande pentru pré nalt'a intarire. Acésta faima, ori cătu ni se impare de ne'ntemeiata, este destulu motivu pentru noi, ca sè discutemu in publicu — asupra cestiuniei, ce o puse ramu in truntea acestui articlu.

Nu vom face vorba malta, dar vom dice adeveruri positive, adeveruri cunoscute si cumpenite de multi, de barbati distinsi, solidi si seriosi ai bisericiei si natiunei nòstre, — barbati, cari candu judeca, judeca poporul cu ei, candu se decidu, decide multimea cu ei, candu se agita si punu in miscare, natiunea sente si se misca.

Parintele episcopu Popasu fu alesu de archiepiscopu si metsopolitu — pentru principal'a consideratiune, că — intre imprejurările incurcate si derangiate, ca sè nu dicemu chiar anarchice de astadi, dupa mintea sanetosa si nepreocupata de patima, nu se potea astfelui, déca era ca sè nu dàmu de conflictu cu regimulu magiaru.

Intre barbatii nostri de chiamare, din clerulu mai naltu, nu se scie barbatu, mai pucinu periculosu si mai multu adictu celor de la potere, ca parintele Popasu.

Ér incàtua pentru vieti'a sa morale si conduit'a sa in administratiune, inca nu conos cemu pre vre-unulu — mai multu laudabilu si mai pucinu atacabilu, — mai vertosu privindu si la trecutulu intregu.

Noi nu vremu, nu ni place, ma nici nu poté sè fie spre binele comunu alu bisericiei si natiunei nòstre, a caracterisá si classificá formalmente pre primii demnitari bisericesci ai nostri, anume pre cei aspiratori si rivalisatori la scaunulu archiepiscopal si metropolitanu din Sibiu; dar — atât'a potemu spune cu franchétia, că — déca imprejurările ne-ar nevoi sè facemu acésta, apoi am

fi in stare a dovedi, că peccatele si slabitiunile, fie bisericesci sè lumesci, tocmai acelea, pre cari noi la rondulu nostru le am atacatu cu tota agerimea in persón'a parintelui *Popasu*, la rivalii sei sunt inca mai mari si mai multe, si că — precandu parintele *Popasu* mereu se adoperá a se desbracá de ele, ceialalti urma a parada cu ele pe facia!

Nu la noi este *contradicerea si neconsecintia*, că am atacatu la rondulu nostru pe parintele *Popasu* pentru abusuri, pre cari si astadi le tienemu de abusuri, si că — in urm'a pornirei sale pe cale mai corecta, d'unu anu sè duoi incóci — am slabit cu atacurile, si prin urmare că — astadi dicemu — cu franchise si leialitate, cumca este mai bunu de cătu cei obstinaci in peccatele loru, — nu; aci nu este *contradicere si neconscientia*, ci este *logica si morală*: contradicerea si nemoral'a este la „*Telegrafulu Romanu*”, carele acu duoi ani, in lupt'a nòstra contra abusurilor din *Caransebesiu*, publicandu mistificatiunile si murdariele ce i'sau tramisu prin *Musta*, in contra nòstra, a aperatul pre parintele *Popasu* in contra atacurilor nòstre, ér astadi vré sè i le impune acelasi peccate, atunci negate, si acésta pentru d'a motivu preferint'a parintelui *Popa*, celui alu treilea in rondu la scaunulu metropolitanu.

Acestea avendu in vedere partit'a liberale de la congresu, si mai de parte fiindu convinsa positivamente, că — in cătu pentru conduit'a politica-nationala nici parintele episcopu *Miron*, nici parintele Vicariu archiepiscopal *Nicolau*, nu vor pretinde, a fi mai pucinu *nationali si mai multu guvernamentali*; ér meritele politice din trecutu, anume de la 1872, ale parintelui *Popasu*, intrecedu, precum tota lumea scia — cu multa pre ale rivalilor sei: — aceiasi partita liberale de la congresu, unu minutu nu se potea indoí, că tocmai parintele *Popasu*, si altintre dupa regulele ierarchice, aume dupa *seniu* — *celu mai antaiu chiamatu*, este omulu celu mai convenibile guvernului si imprejurărilor, acel'sa, in contra cărui de susu, de la altissimulu locu, *mai pucinu* s'ar poté formá vr'o exceptiune intemeiata.

Acestea au fost consideratiunile.

Am vrutu sè evitam cu scrupulitate conflictulu, si de aceea am tienutu cu scrupulositate contu de tòte postulatele si chiar de slabitiunile, de suscepabilitate si prejudetiale celor de la potere. Si — tòte acestea au formatu chiar obiectu de lunga discussiune in sieinti'a conferintie de sambata sér'a, nainte de alegere; si — tòte ele au aflatu ouvenit'a apretiuire de la una nuantia estrema pan' la cealata a partitei, de la cei mai buni *guvernamentalisti* pan' la cei mai pronunciati *radicalisti*. Pentru că in acésta partita s'au reunuitu numai barbatii de seriositate si judecata matura, barbatii causei, ér nu ai preocupatiunilor personali.

Cum de — „*Telegrafulu Romanu*” n'a auditu de acestea; cum densulu, intre 65 de ómeni, n'a aflatu unulu, carele sè-lu în forme genuinminte despre adeveru, ci — elu vine a produce in facia lumei baderanii si chiar insinuatuni meschine si miserabili, precum sunt cele din nrulu seu 84, — acésta ni este enigma tecu, de nu vom vré sè supunem, că — tocmai *neadeverulu*, *misticarea si insinuatunile ordinari* — din capulu locului si-le-a alesu de arma in lupt'a personala. Ori care inca sè fie caus'a retacirii, fiindu

Prenumeratuni se facu la toti dd. correspontenti ai nostri, si de a dreptul la Redactiune *Stationsgasse* Nr. 1, und sunt a se adressa si correspontintele, ce prescun Redactiunea, administratiunea seu speditur'a; catre vor fi nefrancate, nu se vor publica primi, ér cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntee si alte comunicatiuni de interesu privatu — se responde catre 7 or. pe linia; reperturile se facu cu pretiu scandintu. Pretiul timbrului catre 30 or. pe prima data se anticipa.

că malitia ese pe de asupra si cu mana frivole compromite supremul interesu comunu alu bisericiei si autonomiei nòstre, prin acestea acelu organu alu nostru s'a facut nedemnu d'a intrá noi cu elu in polemia speciale. Cu ómeni orbiti de patima personale — nu se poate discuta obiectivitate, ci — ei trebuie lasati preda patimei loru, pona si-vor face de capu.

Er noi vom continua a vorbi cu lumea cea nepreoccupata de persone, ci — preoccupata de *interesele comuni cele mari* si de — *grelele imprejurările de astadi*, intre cari — a le feri de pericile — acele interese sacre, si a le salvá intrege pentru viitoriu — trebuie să fie sacra chiamare a generaliuniei de astadi, ce s'a ingagiatu si stà in lupta leiale. —

Ei bine, — spuse o data pe facia, cu tota sinceritate si franchet'a, consideratiunile si motivele alegerei parintelui *Ioanu Popasu*, in butulu acestora — care ar poté sè fie caus'a si motivul unui refusu de la prénaltulu locu?

Marturismu, că nòa — ori cătu ni incordam mintea nòstra, ca sè afluam atare, cătu de cătu rationabile, — ni este cu nepotintia! Si că — déca totusi s'ar intemplá, ceea-ce noi, dupa a nòstra minte comunu, tienemu de neposibile, — am deveni, in cătu pentru urmarea mai departe, intr'o fatale dilema; căci ni s'ar fi intreruptu firulu ordinei naturali a cugetării.

Cunoscem bine pre *Popasu*, bine pe *Romanu*, bine pe *Popa*: apoi — la unu Ddieu si cugetu curat, — déca exista cause, bisericesci si lumesci, destulu cumpenitorie, pentru d'a eschide — intre imprejurările de facia — pe celu d'antaiu de la scaunulu archiepiscopal si metropolitanu, asemenei cause — in mesura dòra inca mai mare — exista, pentru d'a eschide si pre ceialalti, si — majoritatea Congresului, carea — intre imprejurările actuali, n'a cutesatu a luá la censura — fapta de fapta si persoana de persona, print' unu e ventuale refusu de susu — constrinsa la asiá censura, — *cine scie, unde s'ar oprí*? Si acésta — nu de voia, ci de nevoia, cadiendu respunderea asupra capului egoistilor celor nesocotiti din biseric'a nòstra, etc. etc.! —

Cu atât'a credem cù am desemnatu si indegetatu din destulu cestiunea si situatiunea.

Si acum ni remane a spune, cum s'a compus majoritatea, ce a alesu pre parintele *Popasu*.

Candu am publicat program'a partitei liberali de la Congresu si precisarea solidaritatii ei, am arestatu, cumca 65 de deputati s'au ingagiatu cu parol'a loru — a forma acésta partita. Intre acesta sunt: 18 ardeleni din archidiecesa, (dintre 56 cu votu la congresu,) 16 ungureni din dieces'a Aradului, (dintre 20 votanti din acele parti,) si 31 banatiensi din diecesele Aradu si Caransebesiu, dintre 35 votanti din Banatu.

Dar aceste cifre positive, nu esprimu tocmai exactamente pre votantii pentru alegerea parintelui *Popasu*, desi la acésta alegere au concursu tocmai 64 voturi, fiindu unulu, Dlu D. Almasianu, prin sorte scosu de la votu. Pentru că, noi avem destulu de secura cunoșciintia, cumca duoi domni deputati, unulu din Ardélu, altulu din dieces'a Arcadubui, dintre cei-ce nu apucasera a subscrive program'a partitei liberali, si-au datu voturile loru parintelui *Popasu*; de unde

urmédia, că — duoi dintre cei din partea au trebuit să se deserteze la votare; despre ce nu ne prinde mirare, cindu scim, că unii pucini venisera la congresul cu propusul, dă nu votă nici odată pentru Popas, — precum vestiul acăstă pe facia, și precum d'alta parte altii strigă, că — nu vor votă o dată cu capulu pentru Popă.

Cu tōte acestea, fiindu celu multu 2—3 voturi, cari expresera fluctuația și respectiv minte declinată a si nestabilitatea intre partide, este pre evidență, că partitele, și cea cu program'a constituționali liberali, și cea cu program'a „Popă,” erau cătu se pote de compacte. Dar pre cindu partit'a acăstă din urma numeră, după cum s'a probat in saptă in conferintele ei, 37—38 deputati ardeleni, — cărora după aceea s'a insocit unu banatianu (*Fauru*), și trei ungureni, (intre acestiă duoi, cei mai liberali protopopi, dar — rivalizatori intre sine pentru unu protopopiatu vacante, și asiā-dara ambii in mare lipsa de protecția unei eppu *Romanu*,) după datele noastre cătu se pote de positive, pentru parintele eppu Popas au votat 20 ardeleni, — 15 ungureni și 29 banatieni. Adeca catra cei 17 ardeleni din partita, inca 3 ardeleni din diocesele Aradu si Caransebesiu. După diocesele calculandu, au fost intre cele 64 de voturi — 24 din a Caransebesiului, 23 din a Aradului si 17 din a Sibiuului. (Votulu albu unii lu-atribue lui *Cosma*, ér celu pentru *Miron Romanu* — parintelui Popă; altii — altor'a.)

(Peste totu constatașu cu apesare de cuventu, că intre cei 109 deputati ai congresului electoral, 60 au fost ardeleni si — numai 49 ungureni si banatieni; acăstă a fost proporția resp. paritatea in reale, si — de aci se pote vedé, ce temeu au vaierările lui *Puscaru* si ale *Telegrafistilor*, că — Ungureni si banatienii impun transilvanenilor archiepiscopu si metropolitu.)

Astfelui s'a intemplatu acăstă alegere, si — celu-ce cu minte drépta, cu anima curata si cu destula cunoștiția de imprejurări va judecă asupra ei, noi suntemu convinsi, că — chiar d'ar fi contrariu alu nostru, va trebui să dică: „S'a intemplatu bine! S'a intemplatu, cum trebui să fie!” —

Budapest, in 10 nov. n. 1874.

Nu-e vorb'a! Magnatii nostri, ne mai avendu altu calu de resbelu pentru derimarea tieriunguresei si blamarea si discreditarea totală a elementului magiaru naintea lumiei, vré — ori să invinga ori să pera — prin legea electorală, anume §. 5, despre censulu ardeleanu!

Nu-e vorb'a. Ei nu vor să auda de votulu Casei deputatilor, de argumentele de — dreptu si onore; de postulatul supremu alu conceptului de patria, alu conceptului de — cultura; — ei vor să fie si să remana — facio de romani, cca-ce au fost de un'a mīia de ani, despoti si tirani, cari nu cunoscu decătu domn'u propria si — si — supunerea órba a aceloră.

Déca in Cas'a de diosu, la desbaterea asupra §-lui 5 din legea electorală, s'a spusu si să aresetu de repetite ori, că — censulu de 8 fl. 40 cr. contributiune directă, este enorme pentru Transilvania, este indoită de mare asemenea cu censulu după jugere de pamentu in cea mai mare parte a Ungariei — apoi pretensiunea d'ă urea acelu censu la 18 fl. 40 cr. este essorbitante si totu d'o data nerușinata.

Venindu acumă, pentru a dōu'a óra acăstă cestiune naintea casci magnatilor, fiindu că — a persiste langa votulu loru de mai nainte, li se impare si loru pré absurd, precum anuncia foile, Mariele loru au nascoito unu altu espedient, nu mai pucinu demnu de ei, pentru d'ă elude pe Romanii din Tnia, resp. a-i despoia de dreptul de alegeră, acol'a adeca, de a substitui in locu de censu, o sumă arbitrară de venitul curatul si inca *catastale* — după pamentu; anume se sună, că li-ar fi intenționata, chiar primita in comisiunea juridica a Casei, ca să facă dependinte dreptul de ale-

geră alu poporului din Transilvania de la unu venitul curatul din pamentu de 84 fl, și venitul curatul peste totu de 105 fl! Mergu adeca domnii cei mari si foră sufletu intracolo, ca să escpare die pre bietulu poporu seracu de la tiéra din Transilvania — cu poporatiunile oraselor unguresei!! Guvernul să fie cascigatu pentru acăstă abnormitate!!! Archiepiscopulu *Haynald* să fie unul dintre faptoare principali ai complotului contra Romanilor!

Mai memorabile este, că foile ce se diceu ale lui *Bismarck*, *Ung. Lloyd* si *Journal*, mai cu zel si energie spriginescu intenționile barbare ale Casci de susu, dovăda destula, că — tendința merge, intru a sfârșit totalitate pre Romanisi Magiaru! —

Budapest, in 10 nov. n. 1874.

De nou se dovedi si inca priu insasi marturisirea celoru retaciti, un'a dintre prevederile si predicerile noastre de ani.

Sunt adeca vr'o trei ani trecuti, de cindu noi cu ocasiunea desbaterilor internaționali pentru Dunarea de diosu, anume pendaturarea gherdanilor de la pôrt'a de feru, am disu dlui c. *Andrássy* — in Dieta si in „*Albin'a*,” că — in cele ce privescu pre Romania si Serbia să nu ambe pe la santiu cei putredi din Constantinopole, ci să mărgă si să tracte die de adreptulu cu *Bucurescii* si cu *Beligradul*.

Dlu *Andrássy*. — nu ne a ascultato, si — a patit'o! A patit'o — mai antaiu in privința *Danărei*, in care privintia insa n'a esită inca a-si marturisit fiasculu la lumina; si — o pati acumă de curendu in caușa intentionatei inchaciari de tractate comerciale, cu Romania, in care privintia nu-si mai poate ascunde fiasculu!

S'a pusu adeca dlu c. *Andrássy* — a pacali pe *Turcu* si — a pacali pe *Romanu*. Pre *Turcu*, dicendu-i, că vré să-i recunoșca dreptu, d'asi dă elu inovoreea ori cindu este ca Romania să incheie vr'unu tractatul comercial cu cutare tiéra străina, numai — *Turculu* să-si dăe inovoreea, ca elu, *Andrássy*, să incheie atare tractatul pentru Austro-Ungaria — cu Romania.

Pre *Romanu*, dicendu-i că vré să-i recunoșca in fapta dreptulu d'ă inchieță nedependintă tractate comerciale, numai cătu — pentru inceputu să adormă atenționă nebunului de *Turcu*, prin nisice vorbe pacalitorie.

A vrutu magiarulu naibei, să impara a favorisă Romania, p'ntre ca si ca să facă concesiuni in tractatul, si — a mai vrutu totu d'o data, a-dă dora in man'a *Turcului* dreptulu,

să pote impedece o inchiețare de tractate comerciale intre Romania si alte tieri, cindu-nar veni la socotă Austro-Ungariei. Dar magnatul naibei s'a pacalit uelu insusi! Mumia din Constantinopole, numita „*Nalt'a Pôrtă*,” abia galvanisata prin vorbele electrică a diplomatului magiaru, sari in picioră si — pretins se rosu, cca-ce dlu *Andrássy* i imbiu numai de pacala! Nu vré *Turculu* să recunoșca dreptulu României d'ă incheiță in modu nedependintă tractate comerciale cu poterile straine; căci — vedi dōmne! diplomatul magiaru i-a reconoscutu suveranitatea său „*suveranitatea*” peste acea tiéra „*vasala*.” De unde deci — nu vré nici să se inovașca a concede ca Austro-Ungaria să incheie cu Romania asemenea tractate; ér Romania d'alta parte — nu vré să se supuna *Turcului* in acăstă privintia si sc-i recunoște dreptulu suveranu de concesiune!

Astfelui dlu *Andrássy* — ramase cu budiele imilate, si — in momentu nu scie să se mangai, de cătu anunciandu, că — va inchiță tractatul comercial cu Romania, fiindu că are mare lipsa de elu, si foră consensulu, ba chiar in contra reservelor Turcoi!

Ei bine, fără bine: va să dică si-a venit in ori dlu c. *Andrássy*; dar óre acumă cine este pacalit? *Turculu* — nu; Romania — si mai pucinu; apoi — curatul invederatu diplomatul magiaru din fruntea Austro-Ungariei. Prost!

Asiā merita cei — ai naibei de sireti. —

In siedint'a Congresului din Sibiu

de mercuri 23 oct. 4 noemvre a. c. deputatulu *Ioan Puscaru* fece, ér adunarea dispuse a se publică prin tipariu, pentru d'ă poté fi studiata — urmator'a

Propune, pre care o publicăm si noi, foră a o supune la critica mai nainte d'ă trece ea prin conferint'a deputatilor si chiar prin desbaterea Congresului:

„Considerandu petitiunile credinciosilor nostri din părțile Banatului temesianu, de dato Temesiór'a 2/14 opt. 1868, si a coloru din părțile Ungariei superioiri, de dato Oradea-Mare 5/17 sept. 1868, — ambele acuse la actele Congresului din 1868 sub lit. G. si H, pentru înființarea a dōuă episcopii la Timișoara si Oradea-Mare:

„Considerandu conclusulu Congresului din an. 1870, Nr. 105, si petitiunile sus amintitilor confrati ai nostri, reînnoite si la Congresulu presentu;

„Considerandu dreptulu istoricu alu acelor dōuă episcopie si necesitatea reinființării aceloră;

„Considerandu pi'a dorintia a Marei Archipastorii Andrei, lasata nouă si urmatorilor ca unu faru conducatoriu, in testamentul seu cu preingrigire si in partea materială pentru acelle dōuă episcopio;

„Considerandu mai departe, că prin înființarea numai a unei a dintre acelle dōuă episcopie nu numai s'ar vătăma interesele celei alalte părți, care asemenea astăptă cu totu dreptulu să vădă dorintia loru cătu mai curându realizata, dara priu arondarea deocamdată numai a patru eparchie s'ar dificulta pre multu rearondarea mai tardia a provinciei metropolitane in cinci eparchio; — si

„Considerandu, că si părțile temesiane potu dispune de ascunțea puteri pentru înființarea episcopiei loru, casi cele dela Oradea-Mare, — despre o parte; éra despre alta parte:

„Considerandu, că împartirea provinciei metropolitane in mai multe eparchie, cu privire la reînființarea nouelor episcopie va aduce cu sine necesitatea modificării statutului organice in punctele, ce privescu concurenția a singurăcelor eparchie la Congresulu ordinariu si la celu electivu;

„Considerandu acea imprejurare momentosă, motivata mai specialu prin votulu separatu aclusu sub lit. E la actele Congresului din 1868, si justificata prin urmările apli-cative, din cari s'a dovedit, că archidiocesani nu-si potu aduce la valoare scumpul si vechiul loru dreptu de alegere a Archiereului in acea mesura, si după acea incurgere, ce o csecreidă diocesele sufragane atât la alegerea Archiereilor, cătu si a Metropolitului comunu; si in specie:

„Considerandu, că — după ce episcopii sufragani nu numai sunt membri naturali ai Congresului, ai Consistoriului metropolitanu, ai Sinodului episcopal etc. — si prin urmare ca atari trebuie să posidă increderea comună a intregului corpu bisericescu, adeca a intregei provincie metropolitane, — dara si fiindu si după scaunele bisericesci coi d'antai candidati la scaunul metropolitanu, care occupă si pre celu archidiocesanu, archidioces'a trebuie să aiba mai mare interesu chiar si de cătu diocesanii insusi, că cine să alegu acolo de episcopi; in fine

„Considerandu, că prin arondarea nouelor eparchie, in urmă reînființării celoru episcopie, se atingu drepturile autonome de teritorie si de interes fundaționali, dotatiunile si banali, asupra caror'a nu se poate dispune fără consensulu respectivelor eparchie, —

Se facu urmăriile propuneri:

„I. Că Ven. Congresu să decida reînființarea deodata a ambelor episcopie dela Oradea-Mare si Temesiór'a, inse in combinație cu propunerile următorie:

„II. Că deodata cu deciderea înființării celoru dōuă episcopie sunumite, să se statorésca si concursulu singurăcelor eparchie la Congresulu ordinariu si la celu electivu, si in specie la celu din urma pre bas'a principiului de reciprocitate perfectă, adeca: ea in cea mesura concurgu diocesele sufragane la alegerea Archiepiscopului si Metropolitului, in acea mesura se iee si archidiocesanii parte la alegerea episcopilor sufragani;

„III. Că totu deodata cu înființarea cestiunilor dōuă episcopie noue, să se statorésca nu numai arondarea teritoriale a Metropolei in cinci eparchie, dara si participarea la dotatiunile si fondurile comune in proporție numerica a sufletelor, prin urmare in specialu,

„IV. Că si caușa fondurilor comune a dieceselor aradane si caransebesiane, ape-lata la Congresu, să se decida in combinatiune cu cestiunile inființării celor dōuă episcopie noue.

V. Că asupra cestiunilor de teritorie si de fonduri, dotatiunile si bani, cedande la nouele episcopie, să se creă si consensulu respectivelor sinode eparchiali;

„VI. Tōte cestiunile susatine finalmente se arteculodie prin o novela la statutul organicu. —

Sabiu, in 23 opt. (4 nov.) 1874.

Ioanu cav. de Puscaru.

Sibiu, in 4 noemvre n. 1874.

(„*Telegrafulu Rom.*“ celu coltinrosu din Sibiu, in nrulu seu 83 a. c. — ér nu-si dă pace,) ci sub rubric'a do „*Notitia din Congresu*,“ so inhatia si de persón'a deputatului Onitru, fara de a fi datu acest'a cea mai mica caușa pentru atacu; si deorece scrie despre decurgerea conferintelor congrasnali noadeveruri si mistificări de celea mai urite, singuru din ur'a de partida, constrinsu moralmente, vinu a rectifică din acelă notitie unele, dar facu acăstă fora tota ur'a si patim'a.

„*Telegrafulu Rom.*“ dice, că „Archidioces'a a adus multe sacrificie pentru diecesele sufragane, si că in conferinta intru insirarea acestorui sacrificiu cavalerulu de Puscaru a fost sublimu, incau cuvintele lui erau totodata sageti si zidu de granitu; căci fiacare cuvintu nimeri si fiacare argumentu era nereturnabile; ér aplauzele cele dese au stupefactu (sic!!) pre *Babesiu*, *Mocioni* si pre toti din partid'a cestăalta. Ore pote-se ceva mai ridiculu audi decătu acăstă? Asă se vede, că „*Telegrafistii*“ se presupun in ti'eru Abderitilor, unde *Mocioni*, *Babesiu* etc. jocă rol'a cenusiotei său a gargaunilor, ce n'ar fi fostu in stare a returnă argumentele, mai bine disu — vaicările Popeaistilor, pre cindu acestia n'ar fi decătu genialităti, — luminele lumei, infalibilităti nereturnavéri! Ce vanitate órba! Dar pe langa vanitate, ei mai suntu malitiosi; căci nu cutedia a aduce in publicitate contra argumentele ce li s'au opusu; se temu, că la lumin'a lumii argumentele nereturnavéri se voru preface — din granitu — in musinoiu de sobole, si clientii aserviti ai *Telegrafului* — s'ar des-teptă din somnulu celu narcotisatoriu intru carele ii-au imbetat sublimitatea spiritului Cavalerului de Puscaru si — n'ar mai crede stapanului despotu.

„*Telegrafulu* mai de parte se ferește a aduce principale argumente ale cavalerului la publicitate; dara eu voiu atinge cele retacute, ca să se convingă publiculu, că acelea combatandu-se ageru, fusera totalmente returnate. Au intonatu si acelu argumentu, că se aduen Metropoliti totdeaun'a din Ungaria, candidatii inse din Transilvania se nerespecta la alegeri. Acestu argumentu fă resturnat prin partid'a liberale cu contra argumentulu, că — contopindu-se tustrele diecesele intr'un congresu electoral unitar, nu are mai multu locu particularismulu transilvaneanu; congresulu electoral ca atare ne mai fiindu oblegat a-si alege pre candidatulu seu de Metropolit numai din Archidioces'a, ci din orsicare diecesă, adeca din întreg'a Metropolit'a, ori unde va afla si pre carele va afla mai aptu, mai corespundatoru interesului comunu alu bisericiei intrege, acăstă fiindu chiar sacr'a detorintia a deputatilor din congresu, pre cum este însemnatatea unitatii sale si a metropolei. Er aceea ce eventualitate majoritatea — Ddieu scie, cum compusa a archidioceselor, numescu — *dreptulu archidioceselor*, de comunu pote să fie unu „*pium desiderium*,“ dar — si unu „*impium desiderium*,“ alu ei, care iecu nu poate oblega pre congresu; si — cu atât'a mai pucinu in casulu de facia, de óre-ce acea conferintia pripita a archidioceselor, carea si-au pusu candidatul pe parintele *Popea*, au constat numai din minoritatea congresului, o minoritate inse nu poate impune majoritatii; si acăstă erasi cu atât'a mai pucinu, fiindă chiar minoritatea au vrut să fortifie alegera candidatului seu si să terorise de pre o considerabile fractiune a sa, constatatără din cei mai de frunte barbati ai bisericiei si națiunii. Naturalmente deci, că din partea majoritatii congresuali nu fă respectata in punctul acestă. In alte puncte majoritatea

congresului a fostu pre moderata, pré crutatiora si leiala, ca se nu dicu chiar slabu — facia cu minoritatea veemente si arroganta.

Cumca de altintre argumentele cavalerului de Puscaru n'au fost neresturnaveri, documentedia chiar contra-argumentarea lui Onitii, despre care — firesce — „Telegrafulu“ in notitiile sale tace ca pescoc; — acea contra-argumentare, ce a adus'o dlu Onitii in conferint'a de sub intrebare — facia de granitii cavalerului de Puscaru, a fostu, ca nu este adeveru, cumca diecesele sufragane nu aru respecta dr. pturile seu interesele Archidiecesei, si aru tracta dora masteru cu archidieces'a, si ca Metropolitii s'ar alege numai din diecesele sufragane; pentru diecesele sufragane au capatutu in personala episcopului Popasu la Caransebesiu si a vicariului Metianu la Oradea-Mare, personele celea mai distins din Transilvan'a chiar. Si asa — se poate dire, ca Archidieces'a nu este respectata? si — specialminto, se poate dice astazi, candu din Ungaria si Banatu intre cei 60 de deputati, ce ar fi se formedio paritate cu ardelenii, 5 di cinci ardeleni se afla cu mandatul? (Popasu, Onitii, Metianu, Bartolomeiu, Prosteanu.) Prin urmare deca aru si vorba de a se plange pentru nerespectare seu strimbitate, atunci aru trebui se se planga diecesele sufragare; ei, dar ele suntu modeste, nu se plangu, ci se supunu binelui comunu. La acestu contra-argumentu tacura mai marii intiepti ai partitei Telegrafului si nime nu a contradis! Ore mai poate-se — in facia acestora — dice, ca argumentarile cavalerului Puscaru au fostu neresturnaveri? Ore potutu acela se stupefaca pe omeni cu ratiunc, si nu chiaru pe partea contraria a trebuitu se o nimicesta?! Si totusi se pune, „Telegrafulu Romanu“ celu coltirosu si dice: „de langa tragicu comicu n'au pututu se lipsesca. Dlu Onitii s'au pus se combata pre dlu cavaleru Puscaru! Impressiunea era ca cea a scenelor comice din „circuri in pausele pana respira atletii.“ Eu credu ca in contra argumentulu susatinsu alui Onitii, nime cu minte sanatosu nu va afia vr'unu ridiculu; daca insei ii place malitiei vechie a Telegrafului, a face pro cinea ridiculu, apoi — s'a facutu pre sine; fie dupa gustulu seu! Intocmai asa s'a facutu demnu de risu si de compatimire chiar, candu a scrisu si si-a datu sie-si si aderintilor sei eclante testimoniu de paupertate, — afirmantu — de altintre colosal'a mintiuna, ca — la propunerea si esplatiunile ce a facutu Babesiu despre planulu seu de o partita liberala, cu principia — in locu de persone in frunte, intrég'a adunare ar fi risu in hohote! Ar fi pré tristu, deca membrii congresului si fost capabili de atat'a netarania; dar — urmarile au doveditu eclatantminte toemai contrariului.

Dupa aceste pucine reffactari obiective, lasu in apretiuirea onoratului publicu, ca ore — daca cumva este ceva ridiculu si absurdul in lucru, pe care parte poate se cada ridicululu si absurdulu! Este totusi o imprejurare forte momentosa in — intentiunea malitiosa a „Telegrafului Romanu“, pe care nu o potu trece cu vederea, si adeca, ca „Telegrafulu“ fece semnulu eschiamatiunii (!) la finea pasiului, unde se dice: „Dlu Onitii s'au pus se combata pre dlu cavaleru Puscaru!“ Este easi candu aru vr se dea de intielesu, ca 1.) cum poate unu Oditiu entesé se combata pre unu Cavaleru de Puscaru! si 2.) ca — nu este cu potintia, ca unu Onitii se fie in stare a combate po unu Cavaleru de Puscaru! Ore in care parte este ridiculul? — intrebui si aci, si lasu si aci in apretiuirea luminatului publicu. De altcum — ore intru acesta sta libertatea cuventului, ca — daca cutare persona, ce inca nu este culesa de pre gunoiu, spune adeverulu in fatia unui cavaleru si contra-argumentedia fara vatemare de persona si fara de a fi resfranta de acestu cavaleru seu de satelitii sei, — pre aceea persona se o facem ridicula si se o atacamu in publicu cu murdari si mintiune! Ore acesta este loial'a procedere a unui publicistu? Seu — daca crede „Telegrafulu“ in infalibilitatea argumentelor unui cavaleru, si i face pocloane pana la pamant, atunci se ierte, ca altii, mai pucinu orbiti de servilismu, se nu se inchine nimorni neconditunatu, ci se caute la argumente fara respectu de persona. De altintrelia pre atetulu respectivu numai „Telegrafulu“ cu ochilarii sei l'a vedutu; eu

dinecontra si cu toti cati erau jurn imprejuru — nu observaramu, decesu pre unu preda a patimii sale orbe, de care nu sciati, se-ti fice mila, seu se te ridi. — lu—

Aradu, in optomvre nou.

Intr'una din sedintiele Epitropiei fondurilor comune, memorulu I. B, presentandu vr'o 5—6 rogari pentru imprumuturi — precum, mi s'a caitu chiar acelasi numitul membru — notariulu Epitropiei a protestat contra pertractarii acelor rogari, din motivul, ca este necompatibile — se face unu membru rogari pentru imprumuturi, si apoi se siu de facia la pertractarea acelora, ca membru constitutiv a acelei sedintie ordonarie, in care dupa statulu Epitropiei se receru 5 membrii cu presiedintele.

Protestul facutu s'a rospinsu, dc-ora ce Dlu I. B. si-a negatu scrisoara, er omulu cu protestul nu s'a truditu seu n'a potutu adeveri (?) — precum se vede — autenticitatea scrisorii, astfelui s'a deliberatua asupra rogatorilor de mai sus intr'o sedintia, unde — espiendu pre celu care le-a facutu si scrisu — au fostu numai 4 membru cu presiedintele, aceasta insei fi contra statutului pentru administrarea fondurilor.

Ni pare forte reu candu vedem sub protectiunea Dlu I. B. clientel'a, er nu pur'a conscientiositate in resolvirea imprumuturilor din unica avere nationala, devenita — prin multe fatige a barbatilor nostri, in proprietatea nostra.

Dlu notariu alu Epitropiei facea bine, deca sustinea protestul seu, demustrandu de adeveratu, ca nu — in bun'a credintia a negatiunei facute de dlu I. B. membru partecipanti la sedintia s-a lu considero de nefundat. Pentru aceea amu dorit se ni se chiariifice lucrulu, er notariulu, ca membru internu in afacerile Epitropiei, se insiste in astfelui de casuri cu tenacitate, facendu apoi eunuscute unele ca aceste si po calea publicitatii. Dlu I. B. i-multiamescu pentru descoperirea facuta.

Buca.

Bocsia-montana, 24 nov. 1874.

(Erasu referitoriu la conchiamat'a adunare generala straordinaria a Reuniunii invetiatorilor romani din dieces'a Caransebesiusu-lui.) Convocandu-se in nr. 73 alu Albinei din anulu curentu, din partea presidiului Reuniunii invetiatorilor romani gr. or. din dieces'a Caransebesiusu, o adunare generala straordinaria pe 13—14 opt. a. c la Lugosiu, subscrisulu d'impreuna cu colegulu seu, Martinu Tiapu, vicepresiodintele Reuniunii, ne-am vedutu constrinsi — in interesulu Reuniunii — a protest de aici, prin telegramul publicat in nr. 74 alu acestei foi, si prin epistles private deschise, adresate membrilor reuniunei — contra intentionatei convocari nelegali, si a rogat totdeodata pe frattii colegi se nu participe la aceea adunare nelegale.

In nr. 76 alu acestui diuariu, prin unu articlu speciale am espusu si motivele, ce ne-au indemnatur la redicarea protestului mentionatu, rogandu deodata presidiulu, ca — pre langa observarea decisiunii ultimei adunarii generali, se conchiamo adunarea generale legala de estu-tempu.

Candu am facutu acesta, n'am avut alta intentiune, de catu a tieni strictu la dispositiunele statutelor Reuniunii si la decisiunile adunariilor ei generali, pro cum si a indemnata presidiulu, se tieni contu de denusele, er nici de catu a no face interpreti falsi de dispusetiunile statutarie, cu atat'u mai pucinu a respondi vre unu adeveru nebasatu.

Curati deci si si paciuiti in consciintia nostra, ca aveam dreptu si ca suntemu pe terenu de totu legale, marturisimus ca ne asceptam se vedem o noua convocare din partea presidiului, conformu decisiunii ultimei adunarii generali. Si acesta cu atat'u mai vertosu, cu catu ca am convinsu pre presiedintele si in publicitate — despre pasii ce i am spusu, amicabilmente si privative in Lugosiu, ca trebuie se intreprindemu facia de convocarea sa, ce pana atunci inca nu aparuse in publicitate, dar la carea tienea mortis. Inse in daru caletori'a ce am intreprins cu colelulu Tiapu, mergendu la Lugosiu si potrecendu acolo cu presiedintele de demaneti'a dela 10 pana sera la 7 ore, anumitu spre a i spune amicabilu si fratiesce, ca elu se afla cu intentiunea sa pe terenu nelegalu; in daru argu-

mintele nostre nerosturnabili si pipaibili; in daru consentientul si opiniunea majoritatii — ca se nu dicem a tuturor membrilor — ce era contraria intentiunii presidiului; in daru intrevinirile celor mai bravi invetiatori, cari — petrecendu cu densulu vre o cateva zile in Caransebesiu si in caletori oficiose, si vediendu intentiunea lui de timpuriu, voi au a-lu aduce se respectedia decisulu ultimei adunari; in fine in daru si dovad'a cea clatanta ce i o dedera invetiatorii si membrii Reuniunii, din cari la convocarea sa nelegala au partecipat numai unu invetiatoru! In daru totu, ca si d. presiedinte — in locu se respectedia prescrisele statutarie, vine in publicitate si voiesca a orbii intrég'a lamea, descendu ca noi suntemu cei ce seducem o opiniune publica prin neadeveruri, apoi mai ia pre langa sinc si pre notariulu Reuniunii, spre a-i portă dora si est'a o parte din pecetele nesuportabili.

In nr. 73 alu Albinei convoca o adunare generala straordinaria, de cari in statutele Reuniunii nostre nu o nici o amintire. Prin una fictiune face apoi mai in diosu nelegalitatea intentionata si apoi comisa, se apara si mai colosalu, ca: mai antaiu convoca o adunare generala straordinaria, fora de a espace obiectele straordinarie pertraptante; la medilociu apoi ni spune, ca program'a nu s'a potutu completat, din cauza ca „teme“ de disperat numai dela unu membru au incursu; er la fine adauge, ca obiectele de pertraptaturor si cele espuse in §. 13. — Adunarii generali straordinarie insa statutele nostre nu cunoscem, er temele incurse sunt de a se certi conf. §-lui 13 — la care se provoca dlu presiedinte — numai in adunariile generali, de cari vorbescu statutele; in fine apoi §-lu 13 nu dispune ca cari sunt obiectele de pertraptaturi in sedintie straordinarie, ci numai in sedintie generali si deci pentru resverea prescriselor din §. 13 e competitente numai adunarea generale, de carea ni spunu statutele.

N'a fost destulu acesta nelegalitate si ficiune invederata si pipaibila, ci dlu presied. mai vine in nr. 77 alu acestei foi cu alte ficiuni prospete, dicindu, ca se simte deobligat a da desluciri, pe candu mai reu in cura tota cauza si prin ce se cufunda si pre sine in mai mare nainolu.

Dice adeca in punctul 1. din deslucirile sale ca: conformu §-lui 11 din statute, comitetul este indreptatul a desigur lvn'a si diu'a tienendei adunari generali; si apoi erai conformu §-lui 16, pentru aducerea de decisiuni validi, se pottesce afora de functionari, presint'a celu pucinu a 6 membru din comitetu. Da! asa este. Dela ultim'a adunare generala, tienuta in anulu 1872 aici la Bocsia, s'a convocat 3 sedintie de comitetu, si anume: una in 1873, er dore in a. c. La aceste sedintie n'au participat atati-a membrii, cati cere §. 16 din statute, ca se poate aduce decisiuni validi si se se satisfaca §-lui 17, care delinuia sfera de activitate a comitetului. Dar ore deca comitetul nu s'a intrunitu, ca se se satisfaca §§-loru amintiti, resulta de aci, ca presiedintele e indreptatul a prefige singurul unu si diu'a, ba inca si locul adunarii generali? — Ba; ca si de alta parte singurul presied. porta vin'a, ca membrii comitetului nu s'a infaciisatu la sedintele convocate, fiindu acestia numai prin diuariul „Albina“ incunoscintiati, si inca totdeauna seu numai cu o di inainte, se chiar dupa trucerea si-dintie. Astu-feliu multi membrii — pe langa tota bunavointa, — n'au potutu participa. Apoi reportatul-s'a vre odata din partea presiedintelui, la tempulu seu, despre activitatea ori neactivitatea din singuratocele sedintele de comitet, ca si membrii ceialalti ai Reuniunii, in ambele casuri, se aiba cunoscintia, pe basa careia se apröbe seu provöce activitatea comitetului, ori se recomande presidiului atare direptiune corespondentaria pentru astfelui de casuri? — Acesta nu s'a facutu din partea presiedintelui, mäcar ca din partea subscrisului a fost rogatu atat'u scripturistic, catu si verbalu, precum d. c. la sedint'a prima din a. c. candu numai duoi membrii am fost presenti. Prin urmare cele aduse in punctul 1. din deslucirile sale nu justifica de felui pasiulu seu, de a convocá adunare generala straordinaria la Lugosiu, contra concluziului adusul de adunarea legala.

In punctul alu 2. dlu presied. recunoscem, ca locul adunarii generali — nu ordinarii

seu straordinarie, ce nu sunt alt'a de catu ficiuni, fiindu ca in statutele Reuniunii nostre se vorbesce numai de adunare generala — in totu anulu lu-detemuresc adunarea generala. Aci inose dies ca conclusulu ultimoi adunari, — prin carelo s'a statoritu loculu tinerii celei viitorie totu Bocsia-montana — este o intentiune a membrilor contra usului staverit si basatu pre statutu, de a nu variu si loculu, si de aci dice apoi ca conclusulu acel'a nu este intemeiatu si prin urmare nu se poate estinde si pe 1874. — Ce sucituri colosali! Cäta interpretare falsa a dispositiunilor statutelor si decisiunilor! D'apoi ca §. 11 cu privire la locul adunarii generali dice apriatu: locul adunarii generali potrivit si va fi detemurit in totu anulu de adunarea generala. Priu acestu § nu se opresce de felu tienere adunarii generali de dore ori intr'unu locu. Dar chiar nestandu asta, de ce se opresce numai pentru Bocsia, si nu si pentru Lugosiu, unde inca s'a mai tienutu odata. Mai este de consideratu si aceea, ca in protocolul adunarii generali dela Bocsia, carele nici adi nu e publicat, — desi s'a fost provocat presiedintele ca se-lu publice — stă expresu ca adunarea generala viitorie — er nu cea din 1874, are se se tien la Bocsia. Aci trebuie se mai amintescu ca si in discusiunile nostre private s'a provocat la acestu argumentu slabu, pe care l'am returnat numai de catu, candu cautaramu si aslarim in protocolul amintit, ca adunarea generala viitorie se va tien la Bocsia, er nu cea din 1874. Netienendu-se dara adunare in anulu trecutu din cauza colerei, cea de estu tempu are se fie cea viitorie, dupa cea din urma, dela Bocsia. — Dice mai departe presiedintele, ca n'ar fi intemeiatu acelu conclusu, de dore fostulu vicepresiedinte de atunci, prin subscierea propria, califica procedura adunarii generali dela Bocsia de nelegale. Ce argumentu slabu aduce dlu presied pentru justificarea sa, si co eroru din partea fostului vicepresiedinte! — Dece stă aceea, ce vicepresiedintele de atunci a scrisu in acel protocol, adeca ca adunarea, respective procedura adunarii ultime, tienute la Bocsia, a fost nelegala, — do ce nu s'a facutu acesta observare atunci, candu dora s'a sentitu ca se vatema statutulu? — De ce ne-au tienutu atunci trei dile pe locu, luandu parte cu noi la tote desbaterile? — Séu de ce presiedintele n'a cautat se se publice acelu protocol — ce i s'a fost incredintat spre acestu scopuca asia se se fie calificat de validu ori nevalidu? — Nu imprejurarea ca dora n'a cursu adunarea de sub intrebare dupa statut, este cauza de vicepresiedintele a facutu aceea observare, ci anomal'a presiedintelui, care ne-a convocat la Bocsia, unde am trebuitu — o adunare de atatia invetiatori si de altu publicu distinsu, in frunte cu primul nostru membru fundatoru, il. Sa Dlu Episcopu diocesanu, se asteptam o di intrég'a dupa actele Reuniunii, ca si presiedintele — desi a potutu — totusi a mai preferit a nu participa la adunare, ci numai a ni tramite actele pe posta la adresa s'a presied, si inca si acesta o fece numai in momentele ultime, predandu conducerea in manele vicepresiedintelui. Acesta e ce s'a templatu fora de cale la acea adunare. — Ce privesce nelegalitatea alegerii a loru duoi invetiatori de membrii in comitetu, pe candu ei nu suntu de felu membrii la Reuniunea nostra — trebue, vrendu nevrendu se spunu presiedintelui, ca elu are mai pucinu se vorbesca de o astfelie de actu nelegale. De unde sciu membrii reunii, cari odata se aduna in anu la olalta, ca cutare invetiatori e membru seu nu la reuniune, candu presiedintele nici candu n'a cautat se dñe adunarii generali vr'unu rapor. speciale despre starea membrilor si starea opurilor din biblioteca, mäcar ca pentru procurarea acestora s'au votat pana acum sume destul de insemnate? — Apoi toemai unu invetiatori din cei nuoi alesi in comitetu — contra caruia subscrisulu si in adunarea generale, dar si ca membru in comisiunea verificatoria si-a facutu observarea necesaria in protocolu, figuräda in protocolul adunarii generali, tienutu in 1871 la Caransebesiu, prin comisiuni, ba inca la finea adunarii — in urma intetrei din partea presiedintelui — trebui se tien si una cuvantare de incheiare, in numele intregoi adunari. De ce dara presied

*

dintele a lasatu atunci să se comita o astfelie de nelegalitate? De ce n'a fostu preste totu, in calitate de presiedinte, mai cu bagare de séma si mai aoperatoriu alu statutelor? — Respunda presiedintele de este asiá séu nu? Dar déca decisiunea facia de cei duoi nu e valida, resulta döra de aci, că nici celealte nu suntu validi? Pentru aceste intemplete se califica adunarea generala dela Bocșia de nevalida? si de aceea se convóca adunarea de estu tempu la Lugosiu ???

Apropos! Déca adunarea generala de sub intrebare ar fi preste totu nelegala, atunci nici alegerea presiedintelui nu e legala, ci remane să fia legala si valida adunarea generala premeresa, adeca cea din Caransebesiu cu tóte decisiunile ei. — Si in poterea acestor decisiuni loculu adunării generali de este tempu, are să fia Bocșia, si nu Lugosiu. Deci pretins'a indreptatire a presiedintelui nu este fundata si nu poate prin urmare să stee nici de cum.

La finea deslucirilor presiedintelui trebuie să observu cu tóta apesarea cuventului, că ficiunile aci au ajunsu la culme. Se dice in acelea adeca, că presidiul s'a vediutu constrinsu a conchiamá adunare generale straordinaria la Lugosiu, in carea — comunicandu neactivitatatea comitetului si alte nelegalitati să se pôta astă remediul peaturu delaturarea pedecilor intravenitórie etc. — De astfelie de ficiuni inventate pre momentu, trebuie in adeveru să me miru. Repetu, trebuie să me miru, căci d. presiedinte cu datul 9/8 v. a. c. nr. 36. prin o epistola adresata subsrisului, dupa attele, atingatorie de reuniune, scrie astfelu: „Déca și opiniunea Dvôstra consuna cu a nostra, credemu că loculu tienendei adunării de asta data ar fi mai corespondie oriu Lugosiu. Si apoi nu poteti pretinde, ca presidiul cu ceialalti oficii, ce neaparatu se receru la tóte adunările generali să se infacie. Sa intiegea foră de a de a dispune dc spesele recerende.“ Subscisu presiedintele si notariulu. — In Lugosiu, candu amu fost cu fratele Tiapu dicea, că numai acuma să veniti la Lugosiu, ér dupa pasci potemu tiené la Bocșia. Mai apoi dice in publicitate — firesc totu fora motive fundate — că a fostu constrinsu a convocá amintita adunare straordinaria, spre a comunica nelegalitatile comise. Déca e permis a intreba aci: a cui nelegalitati? Ce va să dica atatea sucituri si ficiuni, de cătu incurcaturi, contradiceri, ambitiune, capriciu si arbitriu din partea presiedintelui?

Si acum mi-permitu a observá, că nime nu luera spre distrugerea reuniunei. Toti tin-timiu la solidaritate. Nu voimu de felu, nici nu iubim discordia. Din contra voimu concordia; voi mu scotarea Reuniunei din labrintulu si abisulu, in care este adusa si se astă adi; voimu prin adeverata activitate, prin zelul indoit si multa bunavointia a largi terenulu ei de activitate si ai dă direptiunea adeverata; voimu ca prin astfelie de activitate serioasa, zelul si bunavointia să se sterneșca in toti membrii interesu viu, bunavointia de adeveratele detorintie, ce le avemu cu totii fecia de reuniune, ca astfelu să se facem demna de numele sublimu ce lu pôrtă. Voimu ca incepulum să-lu facem in adunarea generala legala de estu tempu. Pre cătu inse avemu vointia firma de a face aceste, pre cătu suntemu si vom fi totdeaun'a resoluti a combate si a trage la respondere naintea forului competitinte, adeca a adunării generali, pre toti aceia, cari voru avé inten-tiuni de a falsificá intiesulu dispozitunilor statutarie si a decisiunilor Reuniunei, a pune pedeci promovarii si inflorirei ei, si in generalu pre toti aceia, cari voru avé inten-tiuni stricatióse si contradicetóre scopului si sublimu alu Reuniunii nostre.

Deci dara mi permitu de nou a rogá pre d. presiedinte, ca — amesuratu si dorintelor celor alți invetiatori, atâtu din jurul Bocșiei, cătu si de prin alte parti, cari parte s'a adresatu catra presiedintele in scrisu, parte au dovedit u prineparticipare, că consumu cu protestul si dorint'a nostra, ne-amenatu si in celu mai securu tempu să convóce adunarea generala legala la Bocșia, lasandu dupa convocare vre o 10 dile fratiilor colegi pentru pregatire. Pe langa ac-

stă se aibe bunetate a face subsrisului de locu cunoscuta diu'a adunării, ca de timpuriu să potu luá dispusetiunile necesarie pentru incortelarea gratuita a membrilor, si a mediloci apoi de va fi posibil — dela directiunea generala a societății calei ferate din Viena, bilete cu pretiu moderat pentru acel membru, cari au să caletorésca la Bocșia pe cala ferata, precum suntu cei din pările Oravitiei, Besericie i-albe, Versietiului, Ciacovei etc. In casu contrariu si de lipsa, ne vomu adresă catra vicepresiedintele, ca pre bas'a dechiaratiunei ce o are dela presiedintele, să convóce elu adunarea de sub intrebare.

Catra ceialalti membrii ai reuniunei mi-permitu in urma a me adresă cu urmatorulu:

Apel!

Interesulu si scopulu Reuniunei nostre preste totu recore de asta data, ca nici odata pan' acuma, să participam la adunarea generala de estu tempu in numeru cătu se poate de considerabilu, ca prin o activitate serioasa si demna de chiamarea nostra, să facem totu ce ar si spre indreptarea, promovarea si inflorirea Reuniunei.

Modificarea statutelor, spre care scopu se recere 2/3 din totalitatea membrilor, pretinde imperiosu, ca să ne ocupam de ea, ca de unu obiectu din cele mai importante in-tre cele pertraptande in adunarea de estu. Spre acestu scopu subsrisulu si-va luá libertatea a presentă la tempulu seu unu pro-iectu de modificarea ori prelucrarea statutelor.

Caus'a detorintelor nostre facia de Reuniune, si speciale solvirea tasseloru de pre anii trecuti, nu mai poate suferi intardire. Să ne adunăm deci cu totii, ca să afiamu singuri medilocele cele mai corespondetorie pentru complanarea intre noi a acestei cause de marei importanțe!

Stabilarea unui planu de invetiamant, cu impartirea órelor de prelegere; alegerea celor mai corespondetorie puri didactice si alte multe cause atingetórie de sfer'a invetiatorésca, cari tóte suntu menite a statori uniformitate pe terenulu de invetiamant, trebuie efectuuite.

Cestiunea salarielor invetatoresi, despre cari coleg' si amicul E. Andrescu, din dieces'a Aradului, de atâtea ori si cu multa insufluire a scrisu, cerendu date si sprinjul invetatorilor, inca nu mai poate remané obiectu secundariu.

Veniti dara toti din tóte pările, ca prin zelul inflacaratu, in buna intielegere, cu anima curata si din tóte poterile morali — sprinjiniti siindu de intielig nti'a nostra romana, do a cărei bunavointia nu ni e permis si ne induoi — să intreprindem tóte căte ar si spre salutea Reuniunei si print'insa a esen-tiuncie nostra spirituali si materiali.

La revedere deci in adunarea generala la Bocșia montana!

In contilegere si cu invoirea si a vice-presiedintelui, Martinu Tiapu

Ioanu Marcu mp.
invetiator si mem-bru de comitetu alu
Reuniunii.

Gratiu, in optovre 1874.

(Junimea romana studiosa de la scoble mai înalte din Gratiu) — la invitarea comisunei supravighiatrice a societății academice literarie „Sentinel'a romana“ se intrunî in 17 optovre a. c. — la o conferintia generala, a cărei scopu a fostu: reconstituirea susnumită societătii, pe anul scolasticu 1874/5, — care reconstituire se intimplă in cea mai buna ordine, alegandu-se de presiedinte Iulianu Filipescu, technicu absolutu; de vpresiedinte, Ioanu Nicolau Ciuceanu, medicinistu; de secretariu Ioanu Panea, medicinistu, si de cassariu Georgiu A. Orescu, technicu.

Cu acesta ocazie totodata fuseram insarcinat subserisii, a esprime — in numele societății — cea mai ferbinte multiamita, tuturor acelor Onorate Redactiuni si onorabili autori, cari binevoira — in decursulu anului trecutu, a sprinjini societatea intru realisarea scopului ei, prin tramitera gratuita, a căte unu exemplariu din pretiuitile diuare, ce redigu, respective din opurile ce au edat, si

a rogă, ca — luandu in gratoso consideratiune lipsele numeroase, cu cari are de a se luptă ca o societate inca juna, — să binevoiesca a o sigrinji si pre venitoriu —

Tôte, căte privescu societatea, sunt de a se adresă la Societatea „Sentinel'a romana“ Graz. Cafe am Botanischen Garten. — F. Filipescu mp. Ioanu Panea mp. presied. secretariu.

Pischia, cottedu Temisiórei, in opt. 1874.

Onorata Redactiune! Mi-permitu să atragu atentiuinea onoratului publicu asupra părtilor noastre, despre cari nu mai apară de unu tempu in éoce nici o corespondintia, carea să tienă in curentu on. publicu alu Albinei despre cele ce se petrecu pe aci in interesulu Romanismului. Caus'a acestei taceri fù imprejurarea, că pe la noi nu s'a petrecut de multu tempu lucruri ce să intereseze peste totu pe Romani; ér cu descrieri despre anii cel rei, despre desele si nemilósele despojări de avere prin stepanirea neumană de adi, despre abusurile de constitutiune si lega a tiranilor-slugi etc. etc., cari tóte spansura asupra-ne ca sabia lui Damocles — neci am aflatu de lipsa sa molestie si să ostenește atentiuinea onoratului publicu. Acuma inse nu-mi este iertat — fora a comite pecatu naționale — să intrebasu a aduce la cunoscintia onoratului publicu unele ce se petrecu pe la noi, fiindu ele de interesu publicu.

Ne interesédia pre noi, si prin noi pre toti romanii din fericita Ungaria, cum mergururile in comitatul nostru. Voiu să atingu aci dară despre alegerea aci lor 3 membri in comitetulu cötensu, si anume in loculu altor trei, scoși prin sorte. Pe acesti trei avea să-i aléga in colegialitate comunele romane Seceanul rom. si Muranu, si comun'a nemtieșca Bruchena, romanesce Pischia, in 14/26 optovre aci, in centrulu Bruchena.

Fie care representant comitatensu in intiesulu articolului organizatoriu, nu poate constă nici din mai pucinu decât 200, nici din mai multu decât 600 de membri; representanti a comitatului nostru inse, ca a unuia mai impopulat, stă din 600 de membri, si anume 500 virilisti si 300 alesi. Dintre acesti din urma totu la alu 3-lea anu cadu său osu prin sortire diumatate si in loculu loru se alegu altii de nou. Alegatori aci sunt toti acei civi de sene statotori, onesti si de 24 de ani, cari s'a folositu si au participat la inscrierea si apoi si la alegerea din urma a ablegatului dietal. Se intielege de sine deci, că romanii alegatori sunt pucini, caci de si au participat la inscrierea de atunci, totusi n'a participat forte pucini, de aci apoi vine că nici o comuna romana fie ea, ori cătu de mare, nu se află, de sine singura alegatorie, ci tóte sunt afiliate catre comunele nemtiesci, acarora locuitori, catre turme necuventatorie, cu sutele si mille, erau dusi cu brachiul persecutoresc la inscriere, unde se primiú cu indreptatit la alegere ori si ce trasi impulsu, pana si tiganii corturari, decesi numai promiteau a vota cu partidu domnese, pe candu romanii, fiindu că nu voiu a se alia cu domnii in politică loru ruinatorie de tiéra, chiar si cei căte cu o sesiune de pamant, fura reiciati de la urna.

Standu astu-feliu lucrulu comunele romane Seceanu R. si Muranu se afiliara comunei nemtiesci Bruchena, si ele trei avura ca in 14/26 opt a. c. să aléga trei reprezentanti comitatensi. Aci ce se face intielegintia romana din Seceanu R. ca să resea măcar numai cu unu reprezentante romanu. Fiindu că omenii nostri erau pucini, — numai 27 la numeru, caci chiar pe tempul inscrierilor inchisera dnii pe bravul preotu si conductorul Ioanu Damia, pentru că indemnă poporul să participe la inscriere — să pusera să-si candidide pre unul din cei mai distinși barbati ai natiunii, ca prin acesta să influenteze unirea tuturor pre langa o persoana. Nau intrebatu pe candidat, caci seiau că va să faca serviciul cerutu, de-oarece numai binele poporului i jace la anima.

Se pusera apoi in contilegere cu Muranenii, dintre cari participase la inscriere 90, 6 straini si 84 romani. Acestia promiseră la onore că vor fi solidari pre langa candidat. Dupa aceea se probă noroculu si la nemtii din Bruchena, dintre cari se inscrise 120, si dintre acestia inca promisera multi. Invingeră astu felu era deci secura.

Dara ce să vedi la urna de alegere? — Dintre 18 Secenii, ce se presentara, 16 romani votara pentru alesulu candidatul V. B., si doi straini pentru altulu; dintre Mura-

nii, cari se presentara 46, numai 6 votau cu noi pentru candidatul alesu in solidaritate, ér ceialalti 40, toti romani, se lasara inseliatu de lingălu domnescu, jurasorele Ilie Laczi, unu romanu — inimic mare nu nelui romanu.

Acestui omu i succese a duce pe alegatori pe ghiatia, facandu-i să crede, că căz daca ar alege pe V. B. totusi n'ar fi intarit de la comitatul, căci n'are mosia in comitatul Desi alesulu nostru candidat e nascut in comitatul nostru in Odoniu, si dimpreuna cu fratele seu Isailu are o mosia aci, totusi ómenii se lasara inselati a crede barfelelor unui omu ce in adeveru este o venitura, ajunsu dim Oradea-mare aci in Murani cu unu capeneagu tandlerescu, si apoi aci de pe spatele si din sudorea romanilor cu dreptu si nedreptu si-a castigatu o avere insemnata. Asu-feliu acestu omu avu condamnaabile curagiu a atrage 40 de voturi romane, ca să votedie contra alesului Romanilor si pentru preotulu nemtiesc din Bruchena, Augustinu Weber, si pentru Andrekovits Mihaly, unu omu care nu ti-e bunu la nimica si cu atâtu mai pucinu in reprezentanti a cötensu, dar care e magiaru.

Si cu tóte acestea erau domnii pe aci cadia, caci nemti nu voiu să votie nici decât, dupa ce pan' aci li se dedera destule ocasiuni a astă, că ei ajutora pe domni, pentru ca acestia mai usioru să pota sugrumă pororul. Dupa multa osteneala au potutu aduna pe nemti, silindu-i să vina la urna — prin plaiasi pe cei cari nu voia a dă ascultare ro-gări loru domnesci.

S'a facutu votisarea si ce să vedi! — Alesulu nostru capetă 46 de voturi, si anume 22 de la romani si 24 de la nemti!! — ér preot Weber capetă 62 de voturi, si anume 40 de voturi de la romani!!

Astufeliu resultatu alegorii a fostu: preotulu nemtiesc: A. Weber, magiarul Ondrekovics Mihaly si renegatul nostru Laci; ér noi cadiuram cu candidatii nostri V. B. si Paulu Rotariu. Romanii din Seceniul Muranu si Pischia vor fi reprezentati dura in svatul comitatului prin trei oameni — cari vor-escu peste totu reul poporul si in specia a celui romanesc.

Este caracteristica si acesta alegere, casi cele de ablegati, prin aceea că: cu noi au votat toti oamenii cei mai onesti, nedependenti, si prin urmare cari nu se potu si nu au lipsa a se vinde stepanilor pentru a li ajuta să ruinedie tieră; ér contra nostra au votat toti cei sărancoci, pe cari ii infrica domnii forte usioru si ii potu cumpera forte estinu si cari stau deci la dispusetiunea celui ce dă mai multu si are puterea in mana. Caderea nostra inse e mangaiatoria si prin aceea imprejurare, că frati nemti toti cei ce nu aterna de la gratia domnesea — votara cu noi, si astu felu se dede domnilor a intielege, că lumea cu minte a inceputu a precepe, că unde ducu ei tiér' a cu nemoralea loru politica.

Onore si recunoscintia fratilor romani si nemti, cari au sciu si fi nedependenti si a caută numai la interesele publice, votandu pre candidatulu, care tóta vieti a si-a dedicat binele poporului si fericirii patriei, pentru ce apoi demai lu-persecută si dorescu mórtea, caci elu cărcă a îl impedece in realizarea scoperilor loru omoritórie de popora si ruiniatiorie de tiéra. Blastemul viitorum inse va căde asupra vostra, celor ce n'ati sciu a pretiui interesele publice, si specialu asupra vostra, frati romani, cari v'ati lasatu inselati să votati contra colui-a ce si-sacrifica tóta vieti a pentru binele vostru!!

Unu martor u oculariu si membru alegatoriu.

Post'a Redactiunel.

La intrebarea ce ni se face din mai multe părți insemnămu, că Redactorele acestui diuariu — V. B. si siu, de căte va dile se astă a casa si remane aci pana la rezolvarea causei de alegere a metropolitului, cea-ce pote să tienă inca 8 dile. --

Din Lugosiu primiram la incheierea foii — o cercare competitiva in privinta certei escute despre Reuniunea a invetiatorilor din dieces'a Caransebe-siul, pre care cercare de aci incolă vom tiené-o in vedere, fiindu si a nostra dorintă, a incheia o cărtă, esita din cadrul statelor.

Invitare de prenumeratiune la ALBINA, pentru alu IV-lea patrariu de anu, ce incepă la 1. optomvre. Pretiurile si conditiunile remanu cele de pana acumă, precum se vedu insemnate in fruntea foii. — Redactiunea.